कवयः परितुष्यन्ति नेतरे कविसूक्तिभिः ।
नद्यकूपारवत्कूपा वर्धन्ते विधुकान्तिभिः ॥ ११८ ॥

कश्चित्पुमान्क्षितपतिं मां प्रति वृत्तवाचं सो ऽहं क्षमाभवनमेत्य मुदं प्रयामि ।
शोकं व्रजामि पुनरेव यतस्तपस्वी चारित्रतः स्खलितवानिति मन्निमित्तम् ॥ ११९ ॥

5 काकः कृष्णः पिकः कृष्णः को भेदः पिककाकयोः ।
वसन्तसमये प्राप्ते काकः काकः पिकः पिकः ॥ १२० ॥

कान्ते सागसि शायिते प्रियसखीवेषं विधायागते
भ्रान्त्यालिङ्ग्य मया रहस्यमुदितं तत्संगमाकाङ्क्षया ।
मुग्धे दुष्करमेतदित्यतितरामुक्त्वा सहासं बला-
10 दालिङ्ग्य च्छलितास्मि तेन कितवेनाद्य प्रदोषागमे ॥ १२१ ॥

कामं वनेषु हरिणास्तृणेन जीवन्त्ययत्नसुलभेन ।
विदधति धनिषु न दैन्यं ते किल पशवो वयं सुधियः ॥ १२२ ॥

कामं कामयमानस्य यदा कामः समृध्यते ।
अथैनमपरः कामस्तृष्णा विध्यति बाणवत् ॥ १२३ ॥

15 कारणोत्पन्नकोपो ऽपि सांप्रतं प्रमदाजनः ।
निशि शीतापदेशेन गाढमालिङ्गति प्रियम् ॥ १२४ ॥

कालेन कृष्णाश्च सिताश्च रात्र्यः कालेन चन्द्रः प्रतिपूर्णबिम्बः ।
नाकालतः पुष्पफलं द्रुमाणां नाकालवेगाः सरितो वहन्ति ॥ १२५ ॥

किं करिष्यन्ति वक्तारः श्रोता यत्र न विद्यते ।
20 नग्नक्षपणके देशे रजकः किं करिष्यति ॥ १२६ ॥

किं कुलेनोपदिष्टेन शीलमेवात्र कारणम् ।
भवन्ति सुतरां स्फीताः सुक्षेत्रे कण्टकिद्रुमाः ॥ १२७ ॥

किं नु मे स्यादिदं कृत्वा किं नु मे स्याद्कुर्वतः ।
इति कर्माणि संचिन्त्य कुर्याद्वा पुरुषो न वा ॥ १२८ ॥

25 कुलीनस्य च या निन्दा वधो वामित्रकर्षण ।
महागुणो वधो राजन्न तु निन्दा कुजीविका ॥ १२९ ॥

कृतोपकारं प्रियबन्धुमर्कं मा द्राक्ष्म हीनांशुमधः पतन्तम् ।
इतीव मत्वा नलिनीवधूभिर्निमीलितान्यम्बुरुहेक्षणानि ॥ १३० ॥

कृत्वा पापं हि संतप्य तस्मात्पापात्प्रमुच्यते ।
30 नैवं कुर्यां पुनरिति निवृत्त्या पूयते तु सः ॥ १३१ ॥

कृत्वा मानुष्यकं कर्म सृत्वाङ्गिं यावदुत्तमम् ।
धर्मस्यानृण्यमाप्नोति न चात्मानं विगर्हते ॥ १३२ ॥